

ἀγριολαθούρι τό, ἀγριολάθυρο Κέρκ. ἀγριολάθυρο Κρήτ. ἀγριολαθούρι πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαθούρι.

Ἀγριόχορτα τοῦ γένους τοῦ λαθύρου (lathyrus) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae) 1) Λάθυρος ἡ ἀράκη (lathyrus arhaca), ἡ τῶν ἀρχ. ἀράκη ὁμοίως πρὸς κινκκῶν (πβ. ΠΓεννάδ. 595) μὲ θυλάκια περιεκτικὰ σπερμάτων δηλητηριωδῶν πολλαχ. Συνών. ἀγριοβαβούλι, ἀγριοκουκκολαθούρι. 2) Λάθυρος ὁ ἡμερος (lathyrus sativus) πολλαχ. 3) Λάθυρος ὁ ἐπτάφυλλος (lathyrus septifolius) Κρήτ.

Πβ. ἀγριοάφκος, ἀγριοζαλούλι. [**]

ἀγριολαλῆς ὁ, Χίος ἀγριολαλῆς Χίος

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαλῆς.

Ἀγριολούλουδα 1) Ἀγριοπαπαρούνα, ὁ ἰδ., μάλιστα δὲ ἀνεμώνη ἡ στεφανωματική (anemone coronaria).

2) Στερνβεργία ἡ ξανθή (Sternbergia lutea) τῆς τάξεως τῶν ἀμαρυλλιδωδῶν (amaryllidaceae), πιθανῶς τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης (Ματθ. Εὐαγγ. 6,28) «κρίνον τοῦ ἀγροῦ» ΠΓεννάδ. 914. Συνών. ἀγριοκρίνος Β 1, λαλῆς. [**]

ἀγριολαμάσα ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαμάσα.

Σφόδρα λαίμαργος, ἐπὶ γυναικός.

ἀγριολαμασάρα ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριολαμάσα.

Ἡ ἄκρως λαίμαργος, ἡ εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἔχουσα τὴν λαιμαργίαν, ἐπὶ γυναικός.

ἀγριόλαμνος ὁ, Μῆλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β'. συνθετ.

Εἶδος ἀγρίας κριθῆς. [**]

ἀγριολαμποτζᾶ ἡ, ἀμάρτ. ἀγριολαπουτζᾶ Κέρκ. (Ἀργυράδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριολάμποτο. Ὁ μετασχηματισμὸς κατὰ τὰ εἰς -τζᾶ ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν ἀγριολάμποτο, ὁ ἰδ.

ἀγριολάμποτο τό, Ἡπ. Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἀγριόχορτα 1) Τεῦτλον τὸ κοινὸν (beta vulgaris) τῆς τάξεως τῶν χηνοποδιωδῶν (chenopodiaceae) Ἡπ. Συνών. ἀγριοσέσκουλο. 2) Χηνοπόδιον τὸ λευκὸν (chenopodium album) Κέρκ. — ΘΧελδράιχ 77. Συνών. ἀγριοσπανάκι. [**]

ἀγριολάπαθο τό, πολλαχ. ἀγριογολάδαθο Κρήτ. ἀγριολάπατο Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριογολάπατον Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγρζάπασε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λάπαθο.

Διάφορα ἀγριολαχανικά τοῦ γένους τοῦ λαπάθου (rumex) τῆς τάξεως τῶν πολυγονωδῶν (polygonaceae), συνήθως ὑποξίνου χυμοῦ 1) Λάπαθον τὸ ὑδρολάπαθον (rumex aquaticus), φυτὸν φίλνδρον, τὸ ἱππολάπαθον τοῦ Διοσκορ. (2,141) πολλαχ. Συνών. νερολάπαθο.

2) Λάπαθον τὸ Ἑλληνικὸν (rumex Graecus), τὸ κηπευτὸν λάπαθον τοῦ Διοσκορ. (2,140) Τσακων. — ΘΧελδράιχ 79. Συνών. λάπαθο. 3) Λάπαθον τὸ συνεσπειρωμένον (rumex conglomeratus) Θεσσ. (Λάρις.) — ΘΧελδράιχ 79. Συνών. κόπανος, ξινήθρα. 4) Λάπαθον τὸ βουκεφαλοφόρον (rumex bucephalophorus) — ΘΧελδράιχ 79. [**]

ἀγριολάφι τό, ἀμάρτ. ἀγρέλαφον Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λάφι.

Ἀγρία ἔλαφος: Ἄσμ.

Κε οὐντὰν τσουροῦτ' ἡ θάλασσα καὶ κλώσκειται λιβάδᾶ, καὶ κατηβαίν' τ' ἀγρέλαφον καὶ βόσκειται λιβάδᾶ, ἔναν ἐλάφ' ἀγρέλαφον κε ἀγρελαφούλλας μάννα οὐδὲ βοδκήν πα βόσκειται οὐδὲ νόσον ἄρ' παίρει

(καὶ ὅταν στερέψη ἡ θάλασσα καὶ μεταβληθῇ εἰς λιβάδια κτλ.)

ἀγριολαφίδα ἡ, Κρήτ. (Βιάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαφίδα.

Ἡ θήλεια ἔλαφος: Πάνω 'ς τὰ ὄρη γέννησε μὴν ἀγριολαφίδα, τρία λαφάκια ἤκαμε (ἐπφδ.) Συνών. ἀγριολαφίνα, ἀγριολαφίτσα.

ἀγριολαφίνα ἡ, Ἀθῆν. Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ἴων. (Κρήν.) Κάμπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. Τήλ. Χίος ἀγριολαφίνα Κρήτ. ἀγριολαφίνα Τήν. ἀγριολαφίνα Σύμ. ἀγριολαφίνα Κάμπ. ἀγριολαφίνη Τήλ. ἀγριολαφίνα Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαφίνα.

Ἀγριολαφίδα, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν.: Ἐκάμα συβ-βούλιον οἱ γαιτροὶ κ' ἠῦραν πῶς ἔθελαν τῆς ἀγριολαφίνας γάλα ν' ἀλείψουν τὰ μάτια του νὰ γιάνη (ἐκ παραμυθ.) Σύμ. || Ἄσμ.

Ξαρωστικὸ μούρεψε, δὲν τό 'χει ὁ κόσμος ὅλος, τό' ἀγριολαφίνας τὸ τυρὶ καὶ τοῦ λαοῦ τὸ γάλα

Ἀπύρανθ.

Ἀφ' τοῖς ἐννεὰ χιλιάδες ἕνας μοῦ 'φυγεν, μά 'χε λαγοῦ ποδάκια καὶ δράκου πήδημα καὶ τῆς ἀγριολαφίνας τὸ σαράρισμα

Χίος. Μεταφ. ἐπὶ γυναικὸς ἀτιθάσου Ἀθῆν. Συνών. ἀγριολαφίτσα.

ἀγριολαφίτσα ἡ, ἀμάρτ. ἀγρολαφίτσα Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαφίτσα.

Ἡ ἀγριολαφίδα, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Ἐγύρεψεν ἀρωστικά ντὸ 'κ' εἶν', ντὸ 'κ' εὐρισκοῦνταν, ἀγρολαφίτσας 'ξύγαλαν, ἀγροπροβάτου γάλαν

(ἐξήτησε ξαρωστικά ἐκεῖνα ποῦ δὲν ὑπάρχουν, ἐκεῖνα ποῦ δὲν εὐρίσκονται κτλ.) Κερασ.

ἀγριολαφούλλα ἡ, ἀμάρτ. ἀγρελαφούλλα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαφούλλα.

Μικρὰ ἀγρία ἔλαφος: Ἄσμ.

Καὶ κατηβαίν' τ' ἀγρέλαφον κε ἀγρελαφούλλας μάννα.

ἀγριολαχανίδα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριολαχανίδα Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαχανίδα.

Ἀγριολάχαρο, ὁ ἰδ.

